

λυσματικού έκφυλισμοῦ. Κατὰ τὸ ἔτος 1960 ἐγένοντο παρατηρήσεις, κατὰ μήνα, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς βλαστήσεως ἕως καὶ τοῦ Ἰουλίου, ὅτε παρατηρήθη ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μοσχευμάτων τῶν ἐκδηλωσάντων τὰ

συμπτώματα τῆς ἀσθενείας ἦτο ἴσος μὲ τὸν παρατηρηθέντα τὸ προηγούμενον ἔτος, ἢ ἐξέλιξτε τῆς ἀσθενείας ὑπῆρξε περισσότερο ταχεῖα καὶ τὰ συμπτώματα τὸν Ἰούλιον ἦσαν καθαρώτερα τοῦ προηγούμενου ἔτους.

Συμπεράσματα τοῦ πειράματος

Τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα βεβαίουν ὅτι ἡ παρατηρηθεῖσα χλώρωσις ὀφείλεται εἰς ἰόν. Ἡ χλώρωσις αὕτη ἐξομοιοῦται μὲ τὸ μολυσματικὸν κίτρινισμα καὶ μὲ τὴν μολυσματικὴν χλώρωσιν τῆς ἀμπέλου, συμφώνως μὲ τὰ προταθέντα ἀπὸ τὸ Ο.Ι.Υ. τὸ 1956 εἰς τὴν Βερόναν.

Ἡ ἀσθένεια αὕτη εὐρέως περιγράφη ἀπὸ τὸν REFATTI (1957), ὅστις μάλιστα ἀναφέρεται εἰς πλουσίαν βιβλιογραφίαν, εἰς ἣν δύναται τις νὰ καταφύγη διὰ μίαν πλήρη ἐνημέρωσιν. Ἡ ἀσθένεια αὕτη δὲν εἶναι καινούργια εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ ἐξομοιοῦται μὲ τὴν «PANACHUR» σημειωθεῖσα ἀπὸ τὸν FOGLIANI, τὸν DU PLESSIS καὶ τὸν GRANITI εἰς διαφόρους ἀμπελοουργικὰς ζώνας τῆς Χώρας, φέρεται δὲ καὶ μὲ ἄλλα ὀνόματα ὡς «περινευρικὸν μωσαϊκόν», «μολυσματικὴ χλώρωσις», «ποικιλόχρωσις». Εἶναι δὲ πιθανόν, ἐξ ἄλλου, αὕτη ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν «PANACHUR» σημειωθεῖσαν καὶ περιγραφεῖσαν εἰς ἄλλας χώρας Εὐρωπαϊκὰς (Γαλλία, Ἰσπανία, Πορτογαλία) καὶ μὲ τὸ «YELLOW MOSAIC» τοῦ HEWITT εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς.

Σήμερον δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ συγκρίνωμεν τὰ περιγραφέντα ὑπὸ τῶν διαφόρων συγγραφέων συμπτώματα καὶ μάλιστα μὲ διάφορον ὀρολογίαν, εἰς ποικίλα περιβάλλοντα καὶ ἐπὶ διαφόρων ποικιλιῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων παρατηρήθησαν.

Ὁ BALDACCI τὸ 1959 παρατηρεῖ ὅτι, τὰς διαφόρους ὀνομασίας

τῆς ἀσθενείας ὡς «REISIGKRANKHEIT», «RONCET», «FAN-LEAF», «URTICADO», «CLOROSI INFECIOSA», «ARRICIAMENTO» καὶ ἴσως «PANACHUR» κ.λ.π., ὀφείλομεν νὰ τὰς θεωρήσωμεν ὡς ἐκφράσεις παθολογικῶν εἰκόνων καὶ ὄχι συμπτώματα. Πολὺ ὀλίγον εἶναι γνωστὸς ὁ ἴος ἢ οἱ ἰοὶ οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ μολυσματικοῦ κίτρινισματος. Βέβαιον εἶναι ὅτι τὰ συμπτώματα αὐτὰ συνυπάρχουν πάντοτε μὲ τὰ πλεονοκινὰ τοιαῦτα τοῦ μολυσματικοῦ έκφυλισμοῦ. Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τὸ «YELLOW MOSAIC» διεπιστώθη ἀπὸ τὸν HEWITT (1954) ὡς μία ἴωσις αὕτη καθ' ἑαυτὴ.

Ὁμοιον δημοσίευμα εἶναι τοῦ VUITTENEZ (1956) εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅστις διεπίστωσε, χάρις εἰς τὴν καταβληθεῖσαν προσπάθειαν πρὸς διαχωρισμὸν τῶν ὑπευθύνων ἰόν τῆς «PANACHUR» ἀπὸ τὸ Μωσαϊκόν (MOSAICO) καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τυπικῶν συμπτωμάτων τοῦ «μολυσματικοῦ έκφυλισμοῦ» τὴν ἔλλειψιν μιᾶς ἀμοιβαίας IMMUNITA.

Ἐπίσης ὁ BALDACCI, ἀνάλογα μὲ τὸν VUITTENEZ, θεωρεῖ τὸ «κίτρινισμα» ὡς ἓνα τῶν τριῶν ἀθροισμάτων τῶν συμπτωμάτων τῶν συνιστώντων τὸν μολυσματικὸν έκφυλισμὸν. Τὰ ἄλλα δύο ἀθροίσματα τῶν συμπτωμάτων εἶναι αἱ ἀνωμαλίες τῶν φύλλων καὶ κληματίδων καὶ ἡ μωσαϊκωσις τῶν φύλλων. Ἐνθ' αἱ ἀνωμαλίες τῶν φύλλων καὶ τῶν κληματίδων δύνανται νὰ εὕρισκονται μόναι